

מסד ומתקן ויהיה בקרבנו אהבה
והוא עמלק ויהיה עמי ישראל בפרס: ויאמר משה אל
יהושע בנורלן אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נעב
על־ראש הגבעה ומשה האלהים בידו וישע יהושע כאשר
אמר לו משה הלחם בעמלק ומשה אהרן ודור עלו ראש
הגבעה: והיה כאשר ידים משה ידו ונבר ישראל וכאשר
ינח ידו ונבר עמלק: ויהי משה כבדים וקח־אבן וישמו
תחתיו וישב עליה ואהרן ודור תמוכו בידיו מזה אחר ומה
אחר ויהי ידו אמונה ערבא השמש: ויהלש יהושע את־
עמלק ואת־עמו לפי־חרב:
ויהמר יהוה אל־משה כלב ואת ידו ויפסד וישם באנני
יהושע קרימה אמונה את־יזכר עמלק מתחת השמים: ויבן
מושׁב מצבה ויקרא שמו יהוה נפס: ויאמר בידו על־רַב־
יה מלחמה ליהוה בעמלק מחר דר:

וַיבֹא אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲבֹדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
מִדְבַר פָּאֵרָן בְּרֵשִׁית וַיִּשְׁבוּ אִתָּם דָּבָר וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיֵּרָאוּם
אֶת־פְּנֵי הָאָדָם: וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאֵנוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
שַׁלַּחְנוּ אִתָּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ הוּא הוֹדִיעֵנוּ: אִפְסֵי בְרִיעוֹ
הָעַם הַזֶּה וַיִּשֶׁב בְּאֶרֶץ הַחַרְדִּים עֲבֹדֹת גְּדֹלָה מֵאֵד וַיִּסְבְּלוּ
הַעַם לְפָנֵינוּ שָׁם: עֲמַלְקִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַגִּבְעָה הַחַרְדִּית וַיִּהְיוּ
וַיִּתְאָמְרוּ יוֹשֵׁב בְּהַר הַקִּנְעָנִים וְיֹשֵׁב עַל־הָרִים וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן:
וְהָעַם קָלָב אֶת־הָעַם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נִגְלֵה וַיִּרְשָׁנוּ
אֶתֶּךָ כִּי־כֹחַ נֹכַח לָהּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִלּוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא
נֹכַח לַעֲלֹת אֶל־הָעַם כִּי־חֹזֶק הוּא בְּמִנּוּ: וַיַּעֲזִיב דַּבַּר הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תָּרוּ אֵתֶּךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָדָם אֲשֶׁר עָבְרָנוּ
בָּהּ לְחַרֹּת אֶתֶּךָ אֶרֶץ אֲכָלֹת וְיוֹשְׁבֵיהָ הוּא וְכֹל־הָעַם אֲשֶׁר־
רְאוּנו בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מְדוּתִים: וְשָׁם רְאוּנו אֶת־הַנְּתַפְּלִים בְּעַן
עֵצֵי מִדְבַּר־הַנְּתַפְּלִים וְהָיָו בְּעֵינֵינוּ כַּחֲמִיסִים וְגַם בְּעֵינֵינוּ:
עֵצֵי מִדְבַּר־הַנְּתַפְּלִים וְהָיָו בְּעֵינֵינוּ כַּחֲמִיסִים וְגַם בְּעֵינֵינוּ:

קְבוּרָה נָדָה
ויהי לך בקיבוץ אבן ואבן גדולה וקטנה: לא יהיה לך כבתה:
איהם ואיהם גדולה וקטנה: אבן שלמה וגדול יהיה לה איהם
שלמה ועדק והיה לה למען וארכו מיד על הארמה אשר
יהיה אליהן נתן לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה
כל עשה על:
וכו את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם מצרים: אשר
קרן בדרך ויבנן בן כל־הנחשלים את־ך ואתה עין ונעו ולא
ורא אלהים: והיה בבית יהוה אלהיך וְלֶךְ מִל־אֲבוֹתֶיךָ מִסִּבִּיב
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחַל־לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחַה אֶת־
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

גְבוּרָה כְּזֹ, הַיְטוּשׁ בְּאֵת
אֶל־הַיָּמִין אֲשֶׁר יְהוָה יָמִינִים הָיָה וְאִמְרַת אֱלֹהֵי הַגְּדִי הָיָה
לְיִהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאֵת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵינוּ
לָתֵת לָנוּ:
וַיִּשְׁמַחַת כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תָּמַדְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכִי־תֵת אֵתֶּךָ
וְהָיָה וְהָיָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ:

אמר וקפי שהיה אבינו אברהם
מתפחד ואמר תאמר אותן
אוקלוסין שנתקמי שהיה קהם
עזרו אחד וירא שמים אחד. משל
לאהר שהיה עובר לפני פרדסו
של שלן. ראה שפך דמים בעשו. אמר לו הקדוש
ונדר ושלח והציון המלך ויראה
אותו. התחיל מטמן מקינו. אמר
לו מפני מה אהת משפך. קמה
פועלים הייתי עזרך שנקשו אותה
עלש שקשפת אותה בא ושל
פרך הוא לאקרהם אותן אוקלוסין שברקת קוצים כסיהים
היה הרא הוא דקתיב וישע לו י. והיו עפים משפפות סיד
קוצים כסיהים. 7. וְהָיָה לְהַמְדוֹתֶיךָ

אכן וישמו חסונו. ולא יסב לו על כל
וכסה אמר ישראל שריון כענר קף אזי חסיה עמסה
כענר: ויהי ידיו אמונה. ויהי משס. ידיו כחמונה
כשמות השמים כספלים אמונה. ומונה: עד כל
השמש. שכו ממלקוס מחשבת אם השמש
כחאסדולוגיאס כלחו שעה הם טמאים והעמיד להם
חמס חמס וערכב חס ששעות: וינ ויחלש יהושע:
שכהם ולא הכנס כלס מחאן אלו למדיס ששעו על פי הדבור
שכח עמלק להזנונו וינחל קורס כלל החמונה (מחילת):
לחן שיעס אם יסחל לשלס לו אם נמנו כל רמנו לו למשה
שעשה אקורי במקום רחמן. וימנו
שעשה אקורי במקום רחמן.
הקננים שה לו עיר.
הקננים שה לפי חרב. ולא תהא
בן כדנעו של עמלק.

חמס חמס וערכב חס ששעות: וינ ויחלש יהושע:
שכהם ולא הכנס כלס מחאן אלו למדיס ששעו על פי הדבור
שכח עמלק להזנונו וינחל קורס כלל החמונה (מחילת):
לחן שיעס אם יסחל לשלס לו אם נמנו כל רמנו לו למשה
שעשה אקורי במקום רחמן. וימנו
שעשה אקורי במקום רחמן.
הקננים שה לו עיר.
הקננים שה לפי חרב. ולא תהא
בן כדנעו של עמלק.

אליפס איש יהודה. ולבסוף כתוב (ים פסוק
ט): "ויחמל שאלו והעם וכי" ונראה כי אן
"העם" המל, אבל מספר אנשי יהודה התיימום
בלא חמלה. ולכן כיון שלא חטאו בעמלק
וכה במלכות, ונכון וזה שאמר. מטוס ש"דך
בעורף אויביך" — שלא חמלו על עמלק —
לכן "ישתחוו לך וכי". והו שתי מצוות —
לחברת ורמו של עמלק, ולהקים להם מלך

אמר וקפי שהיה אבינו אברהם
מתפחד ואמר תאמר אותן
אוקלוסין שנתקמי שהיה קהם
עזרו אחד וירא שמים אחד. משל
לאהר שהיה עובר לפני פרדסו
של שלן. ראה שפך דמים בעשו. אמר לו הקדוש
ונדר ושלח והציון המלך ויראה
אותו. התחיל מטמן מקינו. אמר
לו מפני מה אהת משפך. קמה
פועלים הייתי עזרך שנקשו אותה
עלש שקשפת אותה בא ושל
פרך הוא לאקרהם אותן אוקלוסין שברקת קוצים כסיהים
היה הרא הוא דקתיב וישע לו י. והיו עפים משפפות סיד
קוצים כסיהים. 7. וְהָיָה לְהַמְדוֹתֶיךָ

אכן וישמו חסונו. ולא יסב לו על כל
וכסה אמר ישראל שריון כענר קף אזי חסיה עמסה
כענר: ויהי ידיו אמונה. ויהי משס. ידיו כחמונה
כשמות השמים כספלים אמונה. ומונה: עד כל
השמש. שכו ממלקוס מחשבת אם השמש
כחאסדולוגיאס כלחו שעה הם טמאים והעמיד להם
חמס חמס וערכב חס ששעות: וינ ויחלש יהושע:
שכהם ולא הכנס כלס מחאן אלו למדיס ששעו על פי הדבור
שכח עמלק להזנונו וינחל קורס כלל החמונה (מחילת):
לחן שיעס אם יסחל לשלס לו אם נמנו כל רמנו לו למשה
שעשה אקורי במקום רחמן. וימנו
שעשה אקורי במקום רחמן.
הקננים שה לו עיר.
הקננים שה לפי חרב. ולא תהא
בן כדנעו של עמלק.

אליפס איש יהודה. ולבסוף כתוב (ים פסוק
ט): "ויחמל שאלו והעם וכי" ונראה כי אן
"העם" המל, אבל מספר אנשי יהודה התיימום
בלא חמלה. ולכן כיון שלא חטאו בעמלק
וכה במלכות, ונכון וזה שאמר. מטוס ש"דך
בעורף אויביך" — שלא חמלו על עמלק —
לכן "ישתחוו לך וכי". והו שתי מצוות —
לחברת ורמו של עמלק, ולהקים להם מלך

אליפס איש יהודה. ולבסוף כתוב (ים פסוק
ט): "ויחמל שאלו והעם וכי" ונראה כי אן
"העם" המל, אבל מספר אנשי יהודה התיימום
בלא חמלה. ולכן כיון שלא חטאו בעמלק
וכה במלכות, ונכון וזה שאמר. מטוס ש"דך
בעורף אויביך" — שלא חמלו על עמלק —
לכן "ישתחוו לך וכי". והו שתי מצוות —
לחברת ורמו של עמלק, ולהקים להם מלך

אמר וקפי שהיה אבינו אברהם
מתפחד ואמר תאמר אותן
אוקלוסין שנתקמי שהיה קהם
עזרו אחד וירא שמים אחד. משל
לאהר שהיה עובר לפני פרדסו
של שלן. ראה שפך דמים בעשו. אמר לו הקדוש
ונדר ושלח והציון המלך ויראה
אותו. התחיל מטמן מקינו. אמר
לו מפני מה אהת משפך. קמה
פועלים הייתי עזרך שנקשו אותה
עלש שקשפת אותה בא ושל
פרך הוא לאקרהם אותן אוקלוסין שברקת קוצים כסיהים
היה הרא הוא דקתיב וישע לו י. והיו עפים משפפות סיד
קוצים כסיהים. 7. וְהָיָה לְהַמְדוֹתֶיךָ

אכן וישמו חסונו. ולא יסב לו על כל
וכסה אמר ישראל שריון כענר קף אזי חסיה עמסה
כענר: ויהי ידיו אמונה. ויהי משס. ידיו כחמונה
כשמות השמים כספלים אמונה. ומונה: עד כל
השמש. שכו ממלקוס מחשבת אם השמש
כחאסדולוגיאס כלחו שעה הם טמאים והעמיד להם
חמס חמס וערכב חס ששעות: וינ ויחלש יהושע:
שכהם ולא הכנס כלס מחאן אלו למדיס ששעו על פי הדבור
שכח עמלק להזנונו וינחל קורס כלל החמונה (מחילת):
לחן שיעס אם יסחל לשלס לו אם נמנו כל רמנו לו למשה
שעשה אקורי במקום רחמן. וימנו
שעשה אקורי במקום רחמן.
הקננים שה לו עיר.
הקננים שה לפי חרב. ולא תהא
בן כדנעו של עמלק.

אליפס איש יהודה. ולבסוף כתוב (ים פסוק
ט): "ויחמל שאלו והעם וכי" ונראה כי אן
"העם" המל, אבל מספר אנשי יהודה התיימום
בלא חמלה. ולכן כיון שלא חטאו בעמלק
וכה במלכות, ונכון וזה שאמר. מטוס ש"דך
בעורף אויביך" — שלא חמלו על עמלק —
לכן "ישתחוו לך וכי". והו שתי מצוות —
לחברת ורמו של עמלק, ולהקים להם מלך

אליפס איש יהודה. ולבסוף כתוב (ים פסוק
ט): "ויחמל שאלו והעם וכי" ונראה כי אן
"העם" המל, אבל מספר אנשי יהודה התיימום
בלא חמלה. ולכן כיון שלא חטאו בעמלק
וכה במלכות, ונכון וזה שאמר. מטוס ש"דך
בעורף אויביך" — שלא חמלו על עמלק —
לכן "ישתחוו לך וכי". והו שתי מצוות —
לחברת ורמו של עמלק, ולהקים להם מלך